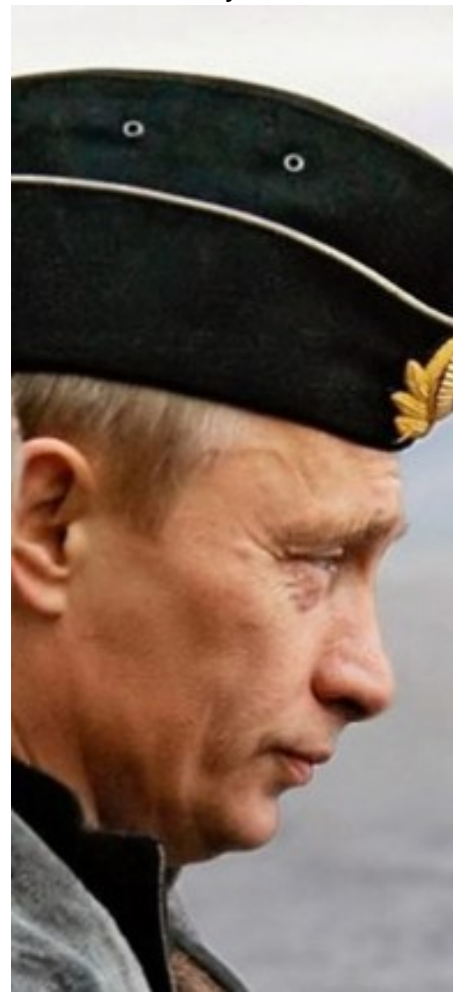

Без обзира на домаће економске тешкоће, укључујући девалвирану рубљу и драстично смањену цену нафте, руском председнику Владимиру Путину пошло је за руком да пројектује изненађујућу снагу на светској сцени, каже Анцела Стент, директорка Центра за изучавање Русије, Источне Европе и евроазијског региона на Универзитету Џорџтаун у Вашингтону.

После интервенције у Украјини која је шокирала Запад, Путин је поново затекао западне државе потезом у Сирији, где је покренуо ваздушну кампању, коју назива борбом против исламског екстремизма, каже Анцела Стент. Путинов главни циљ је да поврати моћ и утицај Русије на међународној сцени, додаје Стент.

Путин, по њеној оцени, жели да постигне више ствари. Прво да отклони, ако може, западне економске санкције заведене због анексије Крима и даљег мешања у Украјини, затим настоји да осигура опстанак на власти свог лојалног савезника сиријског председника Башара ал Асада, а више од свега жели да обезбеди Русији статус глобалне силе.

Стент каже да је Путин близу тога да оствари све три жеље:

“После 18 месеци дипломатске изолације због Украјине, Путин је обраћањем Уједињеним нацијама и покретањем нове ваздушне кампање у Сирији одједном постао човек са којим сви желе да разговарају.”

Логика Путинових потеза у Украјини сасвим је другачија од Сирије. Путин види Украјину као део такозваног пост-совјетског простора за који он никако не жели да пређе на пут изградње либералне демократије, јер би то била негација ауторитарног система на којем се заснива његова власт у Русији, истиче Стент.

По њеној оцени, Путинов дугорочни циљ је да поменути пост-совјетски простор остане у московој орбити. У томе лежи и спор који Путин има са НАТО-ом, каже Стент:

“На почетку чланство три балтичке земље у НАТО није било спорно, али Путин сада каже да је то уперено против руских интереса. За Путина је апсолутно ‘црвена линија’ чак и помисао да ма која земља бившег совјетског простора буде чланица НАТО-а.”

Путин такође изражава презир према одбрамбеним савезима, наставља Стент:

“Путин је у више наврата изјавио да у свету постоје само две истински суверене земље: Кина и Русија. Он тврди да ни САД нису у потпуности независне јер имају савезнике. Путин је много више заинтересован за партнере као што су Кина и Иран са којима може да сарађује прагматично, по одвојеним питањима”

Путинова следећа авантура би могла да се одигра у Авганистану, сматра Стент. Како се НАТО припрема да оконча своју војну мисију у тој земљи, тако се Путин све више брине да би све нестабилнија ситуација у Авганистану могла да иде на руку јачању исламског екстремизма у непосредној близини Русије, па чак и унутар ње саме. Стент, пре свега има у виду Чечене, од којих се многи придружују терористичкој Исламској држави.

“Русија има други по величини контингент бораца за Исламску државу у Сирији и Ираку. Помиње се број од две хиљаде бораца. Међу њима је и велики број екстремиста из Киргистана, Таџикистана и Узбекистана - одакле у Русију стиже велики број гастарбајтера. Очигледно је да унутар руских граница постоји проблем исламског фундаментализма,” указује Стент.

Путинова динамична спољна политика недовољна је од његових унутрашње-политичких амбиција.

Путинову спољну политику треба такође сагледати у контексту унутрашње политике, каже Стент:

“Главни стратешки циљ Путина и његових најближих сарадника јесте његова победа на следећим председничким изборима 2018. За њега је стога најважније да до тада одржи популарност и заустави појаву озбиљније опозиције.”

Стент, међутим, упозорава да, уколико застала економија Русије не почне убрзо да се опоравља, Путинов имиџ победника на светској сцени вероватно неће бити довољан да спречи снажне протесте код куће.

(VOA)